

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

Γιατί τὸ ἔθνος μας ὡς χθές, τοῦ θρόνου μας βλαστάρη,
ὡσάν παιδί καμάρωνε τὴν παιδική μορφή σου
καὶ τὴ στιγμή ποῦ ζηλευτὸ ἀνδρώθη παλληκάρη,
μεγάλωσε μέ μιᾶς κι' αὐτὸ κι' ἀνδρώθηκε μαζί σου ;

Γιατί μέ ὄνειρα χρυσᾶ νὰ ζῇ ὡς χθές ἀκόμα,
μὰ σὰν σκιαῖς νὰ χάνωνται κι' ἐκεῖν' ἀπὸ 'μπροστά του,
κι' εὐθύς ποῦ ἔζωσες σπαθὶ στὸ ἀνδρικό σου σῶμα,
θέλει νὰ δώσης ΣΥ ζωὴ στὰ τόσα ὄνειρά του ;

Γιατί, σὰν ὁ πατέρας σου μέ μάτια δακρυσμένα
εἶπε πῶς "Ἕλληνας καρδιά τ'αὐτῇ σου θερμαίνει,
τόσα μέ μιᾶς ζωντάνεψαν αἰσθήματα σβυσμένα
καὶ κάθ' ἑλληνικὴ καρδιά—ἐμπρός νὰ πῆς προσμένει;

Γιατί; Ἐγὼ θὰ σοῦ τὸ πῶ: Ἡ γῆ ποῦ ἐγεννήθης
δυὸ ξακουσμένους βασιλεῖς ἐγέννησε, δυὸ μόνο.
Με τοῦ Παλαιολόγου τῆς τὸ ὄνομ' ἀναστήθης
καὶ θὰ καθήσης μιὰ φορὰ στοῦ Κόδρου τῆς τὸ θρόνο !

Με τέτοιο βασιλόπουλο πῶχει διπλὸ τὸ στέμμα,
ὅπου στὴ γῆ τὴν ἐνδοξο τοῦ Κόδρου βασιλεύει,
καὶ ρίχνει στὴν Ἀγία Σοφία τὸ ἀνδρικό του βλέμμα,
κάθε καρδιά ἑλληνικὴ φτερώνει καὶ θεωρεῖ !

Ναί, τέτοιο βασιλόπουλο τὸ Γένος θ' ἀναστήσῃ,
μόνο νὰ σύρῃ τὸ σπαθὶ ἀπὸ τὴ θήκη φθάνει.
καὶ δοξασμένος βασιλεὺς ὡσάν τοὺς δυὸ θα ζήσῃ,
καὶ σὰν ἐκείνους ἐνδοξὰ θὰ ξεύρῃ ν' ἀποθάνῃ;

D. Koninos